

Editorial

Miquel Bonet
Advocat i Professor Universitari

Alguns lectors i lectores de la meua generació somriuran recordant "Ne me quite pas!" (no em deixis), una de les millors cançons romàniques dels 70, escrita per Jacques Brel i que va cantar Gilbert Beaud. Com diu una estrofa, "...tots desitgem oblidar les preguntes que maten la felicitat i mai desitgem ser abandonats".

Una vegada vaig llegir en un diari que una família va marxar de vacances, deixant l'avi a una benzina... I no varen tornar per ell! Tampoc ha de fer-nos estranyar que passin coses com aquesta a una societat en la que abandonem als fills davant el televisor i els videojocs i ofeguem qualsevol comunicació familiar amb la maledida pantalla, que és la que crea l'autèntica cultura social.

S'abandonen els mobles al contenidor, així com d'altres coses que varen perdre el seu valor. S'abandonen també altres éssers vius, com plantes i també animals de companyia, de la mateixa forma que ens oblidem dels amics que un dia ens van fer falta. El curiós és que, com a persones, no ens sentim orgullosos d'allò que deixem anar i ho fem en silenci, aliats de la penombra. Ens amaguem de la vergonya pública perquè sabem

que, darrera de qualsevol abandonament, existeix un sentiment de culpa.

Si tenir un gos és un dels privilegis més grans que pot gaudir un ésser humà i, sens dubte, representa el millor sentit de l'amistat i la fidelitat, l'abandonament representa la nostra pitjor part. Evidencia la nostra irresponsabilitat, l'egoisme i la vilesa d'un acte que ens fa sentir malament perquè traeix el millor de nosaltres i mai constitueix un exemple per els nostres fills.

Podem gaudir les vacances també amb els nostres animals de companyia o, al menys, podem cuidar-nos de que seran atesos. Ells ens esperaran i guardaran tot el seu afecte per entregar-lo generosament a canvi d'un gest de les nostres mans i una mirada d'acceptació. Llavors expressaran la seva emoció movent la cua i entonant lladrucs, fins que espontàniament broti el somriure que serà el millor premi. I sense necessitat d'amagar-nos de res ni de ningú ens sentirem part d'aquesta classe de persones que, a través dels seus actes, constitueixen un futur més humà, contribuint a la vegada a fer-lo més desitjable per els nostres fills.

Sumari

- Protectora
- 4 Nou quiròfan
- 6 Nova normativa voluntaris
- 8 Fira de l'Arbre
- 9 La SPAM a la 2
- 10 Salvats de la mort
- 11 Resum activitats
- 12 Apadrina la Carona
- 16 Breus
- 17 Civisme
- 18 En adopció
- 20 Han trobat família
- 22 Col.laboracions
- 23 Vincles

La finestra

- 25 Cultura
- 26 Societat
- 28 Fauna i natura
- 32 Altres entitats

Parlen els experts

- 34 Salut
- 37 Nutrició
- 38 Educació
- 41 Higiene i perruqueria

Opinió

- 43 El termòmetre
- 45 Els lectors
- 46 Actualitat
- 50 Col·laboradors
- 52 El personatge

- 56 Menuts
El Tro i la Baldufa